

Konstrukcja normatywna art. 163 § 1 p.u.s.p.
zakłada, że resort opiniodawczy powinien wskazać
w swojej opinii, które zgłoszenia kandydatów na
ławników nie spełniają ustawowych wymogów formalnych
i z jakich względów oraz który kandydat i z jakich
powodów nie spełniają materialnoprawnych
wymogów określonych w art. 158 i art. 159 p.u.s.p.
Każdy z radców w głosowaniu tajnym, po
zapoznaniu się z opiniami resortu, podejmuje
decyzję, czy dany kandydat powinien brać udział
w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości w RP.
Resort opiniujący ma za zadanie jedynie
spowodować opinię o kandydacie i przedstawić ją
radcom, który w głosowaniu tajnym podejmuje
decyzję, czy opinia wystawiona o konkretnym
kandydacie przekonała go do posiadania
przez kandydata kwalifikacji, czy też stwierdza, że
dana osoba nie może pełnić dowolnej ustrojowo
rola w polskim sądownictwie, jak jest rola ławnika.
Jednorazowe uzyskanie mandatu kandyda
na określone stanowisko, w mojej ocenie nie
porównywa samo w sobie kandydata puryzmu
niekwalifikacji do skutku.

Sprawdzono pod względem
formalno-prawnym

Aleksandra Podlach-Jasińska
advokat

20.09.2013.